

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203569
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5718203569.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom v X., C. F. XXXX/XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária Hagara - Hagarová, s.r.o., so sídlom v Žiline, Daniela Dlabača 35, IČO: 36 806 498, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave - Staré Mesto, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát so sídlom v M., W. XX, o zaplatenie 2.987,45 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 21Csp/165/2018-162 z 19. septembra 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd v poradí druhým rozsudkom vydaným v prejednávanej veci uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.987,45 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 15.03.2018 do zaplatenia (výrok I.) a žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2. Žalobou uplatnený nárok žalobcu na úhradu poistného plnenia za dobu nevyhnutného liečenia jeho osoby od 07.05.2017 do 19.12.2017 právne posúdil podľa ustanovení § 788 ods. 1, 3, § 797 ods. 2, 3 a § 816 Občianskeho zákonníka. Na základe žalobcom predloženej správy MUDr. Q. P. z 12.06.2018 dospel k záveru, že žalobca preukázal svoje tvrdenia o dĺžke trvania nevyhnutnej doby liečenia. Vychádzal z toho, že MUDr. Q. P. je aj súdnym znalcom z odboru traumatológia a chirurgia, preto o jeho odborných záveroch nepochyboval a nepovažoval za potrebné, aby za účelom posúdenia skutočnej doby nevyhnutného liečenia žalobcu bolo nariadené znalecké dokazovanie, ktoré navyše žalobca ani nenavrhol. Okresný súd na základe uvedeného vyjadrenia MUDr. P. dospel k záveru, že skutočná doba nevyhnutného liečenia žalobcu trvala 33 týždňov a tejto dobe zodpovedá poistné plnenie v rozsahu 56 % z dohodnutej poistnej sumy 9.958,70 Eur, čo predstavuje poistné plnenie 5.576,58 Eur. Časť poistného plnenia žalovaný žalobcovi uhradil, na zaplatenie zostávajúcej časti poistného vo výške žalovanej istiny zaviazal žalovaného napadnutým rozsudkom. Keďže vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti žalovaného plniť bolo skončené najneskôr 27.02.2018, poistné sa stalo splatným v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, po 15 dňoch od ukončenia vyšetovania poistnej udalosti. Žalovaný žalobcovi včas neuhradil celé poistné plnenie, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 v spojení s

§ 262 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) a žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný, priznal právo na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu. Namietal, že okresný súd pri svojom rozhodovaní opomenul postupovať v zmysle záväzných právnych záverov uznesenia krajského súdu, ktorým bol jeho predchádzajúci rozsudok vydaný v prejednávanej veci zrušený. Odvolacím súdom bolo okresnému súdu uložené vysporiadať sa aj s jeho argumentáciou vznesenou voči dôvodnosti nároku uplatneného žalobou. Napriek tomu, že predchádzajúci rozsudok bol z týchto dôvodov zrušený, okresný súd sa opätovne v napadnutom rozsudku jeho argumentáciou nezaoberal, naopak, odôvodnenie tohto rozsudku je ešte nedostatočnejšie. Podstatnou skutočnosťou v konaní bolo určenie doby nevyhnutného liečenia u žalobcu. K tejto skutočnosti sa opakovane vyjadroval a poukázal na to, že z lekárskej správy z 05.09.2017 vyplýva, že zlomenina žalobcu bola zhojená a následná kontrola dňa 19.12.2017 iba potvrdzuje predchádzajúce stanovisko - klinický nález, ktorý je totožný s posledným vyšetrením (zlomenina zhojená). Zo strany žalobcu neboli predložené žiadne ďalšie lekárske správy, ktoré by preukazovali, že v období takmer 4 mesiacov medzi 05.09.2017 a 19.12.2017 by reálne došlo k nejakému liečeniu. Naopak, z lekárskeho správ vyplýva, že zdravotný stav žalobcu sa v danom období nezmenil. Na základe uvedených skutočností má za to, že doba nevyhnutného liečenia u žalobcu musela byť ukončená k dátumu úplného zhojenia zlomeniny, k čomu došlo najneskôr 05.09.2017. V zmysle vyššie uvedených skutočností preto dospel k záveru, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, dospel k nesprávnym skutkovým záverom a navyše je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné, nakoľko sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s jeho argumentáciou v konaní.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že sa s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje, považuje ho za presvedčivé, súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Jasne a logicky vysvetlil, prečo vychádzal z odborného vyjadrenia MUDr. P., podľa ktorého bola kontinuálna liečba jeho osoby vykonaná do 19.12.2017.

5. Ďalšie písomné vyjadrenia strán sporu vo veci neboli dané.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a po nariadení pojednávania a opakovaní dokazovania v zmysle § 384 ods. 1 CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 390 CSP potvrdil z dôvodu, že tento bol vo výroku vecne správny.

7. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania možno konštatovať, že hlavná odvolacia námietka žalovaného spočívala v tom, že okresný súd v napadnutom rozhodnutí dostatočne dôsledne nerešpektoval závery odvolacieho súdu v uznesení, ktorým bol jeho predchádzajúci rozsudok vydaný v prejednávanej veci zrušený. Okresný súd opätovne riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pretože sa nezaoberal argumentáciou žalovaného a nevyhodnotil ním označené a predkladané dôkazy na preukázanie jeho tvrdení.

8. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Podľa odseku 3 cit. ust. , ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie ďalej postupovať.

9. Zmyslom vyššie uvedené ustanovenia § 391 ods. 2, 3 CSP, ktoré zakotvuje povinnosť odvolacieho súdu vysloviť vo svojom zrušujúcom rozhodnutí právny názor a záväznosť (viazanosť) súdu nižšej inštancie týmto právnym názorom, tak pri posudzovaní otázok hmotného práva, ako aj pri aplikácii procesných predpisov je viesť súd nižšej inštancie, aby po zrušení a vrátení veci v ďalšom konaní neopakoval predchádzajúce nedostatky procesného alebo hmotnoprávneho charakteru.

10. V súdnej veci okresný súd rozhodol prvýkrát rozsudkom z 2. apríla 2019 (č. I. 85), ktorým rovnako ako napadnutým rozsudkom žalobe vyhovel. Na základe odvolania žalovaného krajský súd tento rozsudok okresného súdu uznesením z 31. júla 2019, sp. zn. 8Co/113/2019 (č. I. 128) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch zrušujúceho uznesenia konštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu nespĺňa zákonom stanovené náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. V bode 7 tohto rozhodnutia zdôraznil, že k podanej žalobe sa písomne vyjadril žalovaný podaním z 08.11.2018, ktorého prílohy tvorí správa posudkového lekára a lekárske správy, na ktoré v obsahu tohto vyjadrenia poukazoval. Okresný súd sa však s týmto podaním, ani s označenými správami, nezaoberal. Odvolací súd konštatoval, že išlo o relevantné tvrdenia týkajúce sa predmetu sporu a bolo povinnosťou súdu prvej inštancie v zmysle zachovania práva žalovaného na spravodlivý proces sa týmito vyjadreniami a dôkazmi zaoberať. Uložil mu povinnosť v ďalšom konaní oboznámiť sa s obsahom tohto vyjadrenia žalovaného a predloženými dôkazmi, vec opätovne prejednať a rozhodnúť, pričom v rozhodnutí uvedie, akým spôsobom vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivito a vo vzájomných súvislostiach, ako sa s vyjadreniami a obranou žalovaného vypořiadal.

11. Okresný súd však tento právny záver odvolacieho súdu a ním uvedený ďalší postup v konaní nerešpektoval. V napadnutom rozsudku konštatoval obsah správ, na ktoré sa žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe z 08.11.2018 odvolával (bod 6 posledný odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku). Následne však dostatočne dôsledne nepostupoval v zmysle § 220 ods. 2 CSP a nevedel, ako posúdil skutkové tvrdenia žalovaného a jeho právne argumenty, ako ním predloženého dôkazy vyhodnotil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nemožno zistiť, ako sa okresný súd vysporiadal s argumentáciou žalovaného. Možno konštatovať vzhľadom na to, že žalobe vyhovel, že argumentáciu žalovaného nepovažoval za dostatočnú, avšak nemožno zistiť, z akého dôvodu ju takto posúdil.

12. Keďže v prejednávanej veci išlo o v poradí druhé rozhodnutie okresného súdu, napriek tomu, že jeho odôvodnenie zabránilo žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nemohol odvolací súd pre túto vadu zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, pretože mu to neumožňuje ustanovenie § 390 CSP.

13. Pre napravenie „pochybení súdu prvej inštancie“ preto odvolací súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dôkazy, ktoré označil a predložil v konaní pred okresným súdom žalovaný na preukázanie dĺžky doby nevyhnutného liečenia žalobcu. Oboznámil sa so správou posudkového lekára žalovaného MUDr. U. W. z 10. augusta 2018, ambulantnými záznamami spísanými MUDr. E. X. z 05.09.2017 a z 19.12.2017, ako aj ambulantným záznamom spísaným MUDr. Q. P. z 12.06.2018, ktorý na preukázanie dĺžky nevyhnutného liečenia predložil žalobca. Dôkazy týkajúce sa existencie záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným vzniknutým na základe zmluvy o poistení, odvolací súd neopakoval, nakoľko skutkové závery týkajúce sa existencie tohto vzťahu medzi stranami neboli sporné.

14. Odvolací súd tak vychádzal zo skutkových záverov okresného súdu, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorej súčasťou boli aj poisťné podmienky a na jej základe poskytol žalovaný žalobcovi poisťné plnenie za skutočnú dobu nevyhnutného liečenia, za ktorú považoval žalovaný obdobie od 07.05.2017 do 05.09.2017 v celkovej výške 2.589,13 Eur. Žalobca žiadal doplatenie poisťného plnenia, nakoľko tvrdil, že skutočná doba nevyhnutného liečenia u neho trvala až do 19.12.2017. Dĺžka tohto liečenia bola medzi stranami sporná. Žalobca na preukázanie dôvodnosti svojho nároku predložil správu MUDr. Q. P. z 12.06.2018, z obsahu ktorej vyplýva, že žalobca si ju vyžiadal za účelom vyjadrenia sa k dĺžke liečby, ktorú absolvoval v Univerzitnej nemocnici Martin pre účely odškodnenia. V závere správy sa konštatuje, že kontinuálna liečba bola vykonaná do 19.12.2017 s kompletnou zdravotnou dokumentáciou a odôvodnením liečby. Táto doba je z hľadiska závažnosti zranenia a priebehu hojenia plne odôvodnená.

15. Žalovaný namietal dĺžku času nevyhnutného liečenia úrazu žalobcu. Vo vyjadrení k žalobe z 08.11.2018 (č. I. 138 spisu) poukázal na vyjadrenie svojho posudkového lekára a lekárske správy doložené žalobcom. Zo správy z 05.09.2017, z ktorej vyplýva, že zlomenina je zhojená, čo potvrdila aj následná kontrola po 3 mesiacoch dňa 19.12.2017. Z týchto správ, na ktoré poukazoval žalovaný, zistil odvolací súd, že U. W. ako posudkový lekár žalovaného uviedol, že žalobca ako klient nedoložil lekárske správy o prebiehajúcej liečbe, takže liečba je ukončená k 05.09.2017, kde je napísané „zhojenie zlomenín“. V správe MUDr. E. X. sa uvádzajú subjektívne a objektívne zistenia (chôdza kolísaná,

napadaná LDK, hybnosť v kokse vľavo obmedzená, pre nález na kokse chronický - dysplazia, skrátenie LDK do 3 cm, palpačná bolestivosť nad horným ramienkom pubickej kosti vpravo), ďalej je tam popis RTG nálezu a doporučenie pre pacienta, že nemôže zaťažovať panvu vzhľadom na typ úrazu s tým, že je nariadená kontrola za 3 mesiace + RTG. V zázname MUDr. E. X. z 19.12.2017 sa konštatuje subjektívne vnímanie pacienta a objektívny klinický nález s tým, že tento je identický s minulým vyšetrením so zhoršením RTG bez zmeny stavu a doporučenie - „pacient je zaradený do OP. naa TEP ľavej koksy“.

16. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré uviedol žalobca v žalobe a žalovaný vo svojom vyjadrení. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil, alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

17. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

18. Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poisťná udalosť).

19. Podľa § 816 Občianskeho zákonníka, z poistenia osôb má poistený práva, aby mu bola vyplatená dohodnutá suma, alebo aby mu bol platený dohodnutý dôchodok, alebo aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poisťných podmienok, ak u neho nastane poisťná udalosť.

20. Medzi stranami nebolo sporné, že bola medzi nimi v súlade s ustanovením § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka uzatvorená poisťná zmluva. Rovnako nebolo sporné, že došlo k úrazu žalobcu - k poisťnej udalosti, v súvislosti s ktorou mu vzniklo právo na plnenie v zmysle § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Tak, ako už niekoľkokrát odvolací súd uviedol, sporným bol rozsah poisťného plnenia. Žalobca mal bremeno tvrdenia existencie záväzkového vzťahu, vzniku poisťnej udalosti a existencie jeho práva na plnenie. Žalobca tvrdil, že doba nevyhnutného liečenia, a teda aj právo na plnenie, mu patrí za obdobie do 19.12.2017. Na preukázanie dôvodnosti tohto nároku predložil správu MUDr. Q. P.. Z obsahu správy vyplýva, že MUDr. P. sa oboznámil so zdravotnou dokumentáciou žalobcu a na základe jej obsahu ustálil dobu nevyhnutného liečenia do 19.12.2017. Odvolací súd rovnako, ako súd prvej inštancie, vychádzal z toho, že správa bola vyhotovená odborne zdatnou osobou, ktorá je schopná posúdiť uvedenú skutočnosť, nakoľko je aj súdnym znalcom z odboru traumatológia a chirurgia. Žalovaný svoje tvrdenia, že doba nevyhnutného liečenia mala u žalobcu trvať kratšie, a to do 05.09.2017, preukazoval lekárskymi správami MUDr. E. X. z 05.09.2017 a 19.12.2017 a písomným vyjadrením revízneho lekára. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu predložených správ MUDr. X. možno zistiť subjektívny a objektívny nález týkajúci sa osoby žalobcu ku dňu spísania správy o vykonávanom vyšetrení. Z týchto správ nevyplýva doba nevyhnutného liečenia žalobcu. Zo správy z 05.09.2017 je zrejmé, že liečba žalobcu nebola ukončená a bolo vzhľadom na jeho zdravotný stav nutné vykonať kontrolu po uplynutí 3 mesiacov. Skutočnosť, že po uplynutí 3 mesiacov bol klinický nález identický s minulým vyšetrením s tým, že sa tam uvádza „so zhoršením“, nemožno bez ďalšieho konštatovať, že už v čase predchádzajúcej kontroly doba nevyhnutného liečenia bola ukončená. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní pred odvolacím súdom poukazovala na znenie osobitných poisťných podmienok, kde podľa čl. 9 ods. 5 sa do času nevyhnutného liečenia nezapočítava doba, počas ktorej sa poistený podroboval občasným zdravotným kontrolám alebo rehabilitácii zameranej na zmiernenie bolesti a subjektívnych ťažkostí bez následnej úpravy funkčného stavu. Uvedené tvrdenie však nebolo prezentované žalovaným v rámci konania pred súdom prvej inštancie. Ten vo svojom vyjadrení k žalobe výslovne odkázal iba na predložené dve lekárske správy, ku ktorým sa konkrétne vyjadroval a na základe ktorých tvrdil, že nárok žalobcu je nedôvodný. K dobe nevyhnutného liečenia a k posudzovaniu doby nevyhnutného liečenia v zmysle

úpravy v zmluve o poistení sa žiadnym spôsobom nevyjadroval. Odvolací súd preto na uvedené tvrdenia, ktoré boli prednesené v záverečnej reči splnomocnenej zástupkyne žalovaného neprihliadal, nakoľko nešlo o novoty v odvolacom konaní, na ktoré by bolo možné prihliadať v zmysle § 366 CSP.

21. Na základe opakovaného dokazovania a z neho vyplývajúcich zistení odvolací súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení opodstatnený, výrok rozsudku okresného súdu je vecne správny, preto jeho rozhodnutie potvrdil.

22. Potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách konania, voči ktorému odvolacie námietky žalovaný nevzniesol, avšak ktorý ako závislý výrok od odvolaním napadnutého výroku odvolací súd posúdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

24. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).